

Publicerad 2011-06-16 19:20 av Havslugn

Väntan

Det känns som om jag väntar på något
eller möjligen någon
önskar att jag visste vad
Önskar att jag visste om det är värt all den här
....inte sorgen....
något gråare än sorg
en känslolös tristess
en vänthall utan avgångar
övergiven av alla
utom mig

Varför går människor upp på morgnarna?
Kan du förklara det för mig!?
Vad fan är det som piskar upp dem till ännu en dag av meningslöst trälände
ännu en tröstlös väntan på försenade bussar utan mål
på enformighetens ritualer i ruttnande fikarum
på timmarnas snigelslemspår över klockans vithet

Jag, om någon, borde veta
jag sitter på samma buss
på väg till samma ensamma död
Varför kan inte jag vara nöjd?
Varför kan inte jag skratta när det krävs av mig
åt trötta skämt
av bittra män

Men
tänk om alla känner samma ångest
tänk om bussen plötsligt fattar eld
en explosion av all uppdämd tristess ombord
då
kanske då
att jag kunde känna något annat
än tomhet

Eller
är det bara jag
som inte knäckt koden
som inte fattar

som inte är nöjd
som aldrig hittar fram

Vad är det alla här vet
men tiger om
Vad är er överenskommelse med livet?
med döden?
Jag frågar inte
ni säger inget

....fuktig slemhostande tystnad...

Nu
plötsligt
inser jag att en av oss måste dö
antingen jag
eller dessa satans frågor!

Var sitter dom?
Vilken del av mig måste bort
måste brännas, skäras, klubbas bort
tills det äntligen
ÄNTLIGEN
blir lika tyst inuti mig
som mellan oss
på 3:ans buss...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Havslugn med Poeter.se id #37861 innehar upphovsrätten